



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 13. Catholici a Suecorum Rege in Silesia inique vexati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](#)

& pagis fratri suo Alexandro Worma-
tensi Episcopo hoc anno restituit. Tum
vero Calvinistæ, cum ea, quæ Catho-
licis per fas nefasque erepta fuere, eis-
dem reddere nollent, Prussiæ Regi Se-
ttiorum Patrono sautorique supplices
advolvebantur: Hic igitur Ecclesiasti-
cos hujus Ecclesiæ proventus, quos
sibi Prædicantes vendicabant, quidem
restitui voluit, eorum tamen loco, alia
Ecclesiastica bona ac redditus Catholicis
eripi, & Calvinistis assignari petiit, per-
inde acsi posterior hæc violentia non
major injustitia, turpiorque rapina,
quam prima fuisse: cum autem Rex
se vicissim PP. Benedictinis in suo Re-
gno Ecclesias, redditusque ablaturum
minitaretur, Campidunensis Abbas,
ut hosce Monachos a vexa redimeret,
in Algovia illam Templi partem, quam
Thien vocant, olim avulsam Calvinistis
die vigesima septima Martii restituit.

§. XIII.

Catholici a Suecorum Rege in Silesia inique vexati.

Nondum Augusti Poloni Regis ex-
auctoratione ac Saxonice ditionis
deprædatione satiata erat Caroli XII.
Sueciæ Regis immoderata alienis in-
hiandi libido, suamque sectam Catho- Voltaire. hist.
de Charl. XII
Kettel.
Dec. V.
pag. 465.

Oo 5 licorum

Sæc. XVII. licorum oppressione propagandi intentio
A.C. 1707 perantia; quamvis enim pacis Arnoldi-

densis articulo decimo nono Augustum

Theatr. Eu- Poloniæ Regem eo adegisset, ut in

rop. t. 18. Saxonia circa Lutheri sectam se nihil

pag. 85. immutaturum, nec ullam Ecclesiam,

Wagner vita Scholam vel Monasterium &c. Catho-

Joseph. I. licis concessurum policeretur, ipse te-

men male usurpata Lutheranis faci-

servare non contentus, ea, quæ Ca-

tholici omni jure possederant, eis en-

pere, ac Sectariis armata vi asserta

non dubitabat; quamprimum enim ex-

hausta Saxonia die vigesima Augus-

præmissis impedimentis, ingentique ar-

mentorum copia cum toto exercitu in

Silesiam eruperat, totumque Duca-

tum a Lutheranis Principibus, Prædi-

cantibus, ceterisque hujus sectæ affi-

clis magno studio sollicitatus, occu-

perat, mox suos milites in solas ferme

Catholicorum ædes distribui jussit, cur-

etasque alimentorum, pecuniarum &

pabulorum exactiones solis Catholicis

ne mutire quidem ausis imperavit. In

super omnia loca, Templa, Nosocomia,

Scholas, Monasteria, bona & redditus

quamvis ea Catholicæ primitus antiqui-

ac demum jure postliminii possedisse

Lutheranis cedi postulavit. Ut vero

injustæ violentiæ labem extortæ con-

cessionis obtentu velaret, Protestantium

Ordi-

ordinum Oratores Ratisbonæ in co- Sæc. XVII.
mitiis agentes instigabat, ut suo no- A. C. 1707.
mine Lutheranos in Silesia graviter op-
pressos quererentur, ac juxta articulos
a sueco præscriptos eis satisfieri, Vien-
næ a Cæsare peterent. Enimvero Kins-
kius Comes Cæsar's Legatus, si a pacis
Westphalicæ norma nil alienum pete-
retur, absdubio concedendum adpro-
misit: mox tamen Sueciæ Rex futuræ
compositionis leges non modo duras
sed & abominandas Cæsari veluti victo
præscripsit, eidem denuntians, se,
qui lentorem Viennæ, odiosasque
ambages probe nosset, e Saxonia
nunquam excefurum, nisi quæ postu-
laret, obtinuisse. Itaque Cæsar, qui
non modo Silesiæ sed & Bohemiæ in-
festa Suecorum arma metuebat, Joan-
nem Wratislavum Comitem Cæsarei
Consilii Principem Arnstadium ad Sue-
ciæ Regem Legatum decrevit, cui ta-
men Rex ne adeundi quidem sui,
nisi ad conventa signanda, copiam un-
quam fecit: Importunitati cedere, tem-
porum iniquitas suadebat, convenienter
ergo Sueci Regis nomine Holsatiæ Got-
torpiensis Dux, & Comes Stralhei-
nius unacum Anglo - Dano - Boruſſo-
Batavico Legatis, qui inspectis mature-
que ponderatis (ut jactabant) utrius-
que partis rationibus tandem die vi-
gesima

Sæc. XVII gesima prima Augusti eo convenere.
A. C. 1707 I. Ut cuncta post Osnabrugensem pacem Catholicis vindicata, licet ea in Riswicensi pace illis asserta fuissent, Protestantibus cedantur, & immutata in pristinum statum reducantur. II. Tempa eis erpta vel Catholicis facinis initia vel occlusa (quorum erant centum & viginti unacum Lignitiensi Jesuitarum Collegio, pro cuius redemptione centum quinquaginta flororum millia incassum obtulerunt) Protestantibus reddantur. III. In Schweidnicii, Jauriae, & Glogaviæ suburbis Gymnasia, & quos libuerit, Prædicantes instituantur. IV. In Catholicorum Urbibus, ubi nullus Lutheranæ secta cultus publicus est, cuique suo ritu vivere, liberos instituere, aliorum suorum gratia mittere, ad vicina loca suorum caussæ committare, Prædicantes ad infirmos vocare &c. liberum sit. V. Catholici in Protestantium Parochiis degentes decimas, & solæ taxam pendant. VI. Orphanis Lutheranis sectæ tutores dentur. VII. Ad Catholicorum Templum & concionem integratis nemo adigatur. VIII. Religionum caussæ in supremo Consilio, conjugales vero non nisi ad sectæ Lutheranæ leges judicentur, salva tamen appellatione ad Cæsarem. IX. Ubis publicis

SÆC. XVII.

A.C. 1707.

publicum sectæ exercitium viget, Tem-
pla & Scholæ Lutheranis relinquan-
tur, et si Cæsar vel alii Catholici jus
collationis, vel Patronatus vel soli vel
cum Lutheranis habeant. X. Luthe-
rani a publicis officiis non excludan-
tur, eisque bona vendere vel alio mi-
grare liberum sit. XI. Concedatur Lu-
theranis Consistorium sub Præside ta-
men Catholico: His pactis utrinque
firmatis Lutherani Sueciæ Regem velut
alterum Deum, aut hominem divini-
tus missum immodicis laudibus depræ-
dicabant, & quamvis Rex Borussiæ ean-
dem pro Calvinistis peteret libertatem,
id tamen ei denegabant.

§. XIV.

*Summi Pontificis & Catholicorum
querelæ contra hæc pæta.*

Cum infelicissima hæc pæta Catho-
licorum rebus oppido exitialia ac Gottfrid Hist. cont.
perniciosa essent, præprimis P. Fride- Chron. I. 15.
ricus Wolffius celeerrimus Jesuita omni p. 668.
rationum, detexeritatis & eloquentiæ
apparatu, necnon singulari humanita-
tis, omnique officiorum genere Socie-
tatis suæ oppressionem deprecatus est,
simulque Stralheimio Sueciæ Legato
varia tot malis medendi media propo-
suit, nil tamen obtinuit: Petierunt in-
super